

Betænkning

over forslag til lov om ændring i lov om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige.

(Afgivet af udvalget den 13. marts 1959).

Udvalget har holdt 5 møder og har herunder haft et samråd med socialministeren samt fra denne modtaget skriftlige besvarelser af en række spørgsmål.

Om nedenstående ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af udvalget, bemærkes følgende:

Efter gældende praksis henføres så godt som alle ulykkestilfælde, der overgår værnepligtige på tjenestestedet, under loven, medens ulykkestilfælde, der indtræffer uden for tjenestestedet i de værnepligtiges fritid, normalt afvises.

Udvalget har fundet det rimeligt at sikre værnepligtige videst muligt i tilfælde af tilskadekomst på tjenestestedet og i højere grad end hidtil under fritid uden for tjenestestedet. Ændringsforslag nr. 1 tager sigte herpå.

I den af folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde den 10. marts afgivne betænkning er foreslået ændringer til en række bestemmelser i det nævnte lovforslag.

I konsekvens heraf tilsigter de øvrige ændringsforslag på samme måde at ændre en række tilsvarende bestemmelser i det her omhandlede lovforslag.

Udvalget har af principielle grunde fundet det mindre rimeligt, at en tilskadekommens eller hans efterlattedes adgang til at rejse erstatningssag mod en skadevolder eller deres adgang til at påberåbe sig lovens bestemmelser i tilfælde, hvor erstatningssag tidligere er rejst, skal være afhængig af en særlig tilladelse fra en administrativ myndighed. Det foreslås derfor ved ændrings-

forslag nr. 2, at bestemmelserne om tilladelse til sagsanlæg i lovens § 3, stk. 2, og de dermed sammenhørende tilladelser i § 3, stk. 1, udgår. Da skadelidte ikke skal kunne få det samme tab erstattet både af skadevolderen og staten, bestemmes det, at staten indtræder i tilskadekomnes ret mod skadevolderen for så vidt angår de ydelser, som staten udreder i henhold til loven. Overstiger erstatningen dette beløb, tilfalder forskellen skadelidte.

Ændringsforslaget svarer til et i ovennævnte betænkning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde stillet ændringsforslag vedrørende ulykkesforsikringslovens § 4.

Udvalget forudsætter, at spørgsmålet om regulering af statens adgang til efter nærværende lov at søge dækning hos skadevolderen — på tilsvarende måde som spørgsmålet om regulering af forsikringsselskabernes adgang til regres efter ulykkesforsikringsloven — tages op til overvejelse parallelt med spørgsmålet om revision af forsikringsaftalelovens § 25, som er optaget til behandling i justitsministeriet efter en nylig afgivet betænkning på grundlag af fællesnordiske forhandlinger.

Ændringsforslag nr. 3 og 4 tilsigter bl. a. en forenkling af ankereglerne i lovens §§ 5 og 6.

Ved ændringsforslag nr. 5 og 6 søges gennemført visse lempelser i fristen for anmeldelse af ulykkestilfælde og for at gøre krav gældende i anledning af anmeldte ulykkestilfælde.

Nr. 8 og 12 tilsigter at bevare de hidtil